

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/63/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218011426
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7218011426.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Mareka Dudíka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. novembra 2021, v trestnej veci obžalovaného A. Q. B. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/73/2018 zo dňa 4.6.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obžalovaného A. Q. B., N. XX.XX.XXXX M. C., trvale bytom Košice, Fatranská 2431/3, spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 2Pv 32/18/8803 zo dňa 08.10.2018 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

od mája 2013 do 02.01.2018 na rôznych miestach v Košiciach, v mieste trvalého bydliska, naposledy na Fatranskej 3, spôsobil psychické utrpenie poškodenej V. B., N. XX.XX.XXXX, a svojmu synovi C..Q..B., N. XX.XX.XXXX, a to fyzickým napadnutím poškodenej, jej sácaním do steny a predmetov v byte, vyhrázaním sa smrťou poškodenej, ponižujúcim a pohŕdavým zaobchádzaním s poškodenou, a to aj v prítomnosti maloletého syna, vulgárnym nadávaním, urážaním a zraňovaním poškodenej, tvrdeniami, že je neschopná, slabá, že nič nedosiahla, že by mala radšej zomrieť, neustálym sledovaním prevažne pomocou aplikácie v mobilnom telefóne, kamerou v byte, násilnou izoláciou od príbuzných poškodenej a ich maloletého syna, citovým vydieraním hrozbami rozchodom, odobratím syna, trestami vo forme zákazu komunikácie s príbuznými prostredníctvom mobilného telefónu, zablokovaním hovorov na mobilnom telefóne, zákazu návštev príbuzných, stopovaním času návštev u príbuzných, taktiež neodôvodneným obmedzovaním prístupu k osobnému účtu a financiám poškodenej a vymedzovaním finančných prostriedkov podľa vôle páchatel'a, dlhodobým spôsobovaním tlaku na psychiku poškodenej a dlhodobým vyčerpaním menovanej príkazmi, zákazmi, obmedzeniami ohľadom jej osoby ako aj v starostlivosti o maloletého, ako aj následnými sankciami, čoho svedkom bol aj maloletý syn C..Q..B., N. XX.XX.XXXX, čím páchatel' mal dlhodobo spôsobovať psychické utrpenie poškodenej a jej synovi, čo ohrozilo ich fyzické a psychické zdravie, následkom čoho poškodená dňa 01.01.2018 odišla zo spoločnej domácnosti, pričom páchatel' od 02.01.2018 po odchode poškodenej k rodičom vyhrázaním sa násilným vstupom do domu rodičov poškodenej a taktiež slovami: „nemusí sa Vám to páčiť“ ako toto všetko môže dopadnúť“, ako aj vyhrázaním sa, stupňovaním tlaku na poškodenú až kým sa nepridá poškodená na jeho stranu a nevydrží a neodíde od rodičov, u poškodenej aj naďalej vyvolával strach a stres čo ohrozilo jej fyzické a psychické zdravie, pričom u poškodenej V. V. B. bol diagnostikovaný syndróm týranej osoby a u oboch poškodených depresívne a úzkostné tendencie ako reakcie na stres, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd v tomto prípade dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď obžalovaného A. Q. B. opäť oslobodil za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, keď podľa názoru súdu skutok nie je trestným činom.

Psychologickým vyšetrením poškodenej V. B. boli diagnostikované rozumové schopnosti a celkový intelekt t. č. situované do pásma nadpriemeru. Všetky subtesty daného testovacieho materiálu na zistenie IQ poukazujú na nadpriemernú mieru princípu porozumenia situácií, analógií vo vzťahoch, logický princíp, ako aj analýzu a syntézu riešeného materiálu. Jej pamäťové schopnosti zodpovedajú intelektu, ako aj celkovému kognitívnemu aparátu vo fáze vštepovania použitého materiálu na úrovni nadpriemeru, vo fáze vybavovania prijatého materiálu a schopnosti ho použiť je na úrovni nadpriemernej, vysoko použiteľnej v trestnom konaní. Fáza znovuvybavenia a interpretácie je na úrovni popisnej informácie konkrétnej s reálnym kontextom v slede udalostí, tiež na úrovni nadpriemeru, použiteľného v trestnom konaní s vysokou mierou pravdepodobnosti, že menovaná opisuje - reprodukuje tak, ako sa situácie v jej živote odohrali. Jej vyjadrovacie schopnosti sú rovnako nadpriemerné, korešponujú s jej intelektom a vzdelaním.

Osobnostne ide u poškodenej V. B. o neurostabilnú, vyváženú štruktúru. Je bez tendencie k sociálnej žiaducnosti, bez tendencie javiť sa v lepšom svetle. Jej osobnosť je extrovertovaná s nízkym skóre vo faktore psychotizizmu. V oblasti afektívnej patológie zisťovanej Dotazníkom Afektivity boli zistené patologické hodnoty v položke: Depresivita 208, diagnostikovaná bola aj dotazníkom Zungovým a Beckovým a to na úrovni miernej depresivity. Škála meraného aktuálneho stresu na aktuálne zistenie stresovej záťaže u V. B. vysoko patologické hodnoty 10 v subjektívne prežívaní situácii, ktorá je v kontexte trestnej veci.

Menovaná poškodená V. B. na základe a v kontexte cielej psychodiagnostiky, ako aj psychologického vyšetrenia dokáže správne vnímať (vnímanie bez patológie) prežitú udalosť, dokáže ich aj správne interpretovať (pamäťové schopnosti nadpriemerné vo všetkých fázach patových operácií), neboli u nej zistené tendencie ku klamstvu (nízke L-Lži skóre), k fabulácii, k fantázii, skresľovanie prežitých udalostí.

Menovaná poškodená V. B. podáva informácie na báze osobnostných dispozícií, ktoré po procese psychodiagnostiky nasvedčujú u menovanej tomu, že jej objektivita informácií v kontexte a k miere posudzovanej trestnej veci je s vysokou mierou pravdepodobnosti objektivná. Jej Lži skóre je nízke a rovnako je nízka aj jej neurolabilita, čo korešponduje s jej stabilnou a vyrovnanou osobnosťou. U menovanej poškodenej je teda vysoko pravdepodobné, že podávanie informácie je u nej bez tendencií k ich subjektívnemu spracovaniu (klamaniu, zámernému infikovaniu informácií v predmetnej trestnej veci vo svoj sociálny prospech).

Prežívanie menovanej poškodenej vo vzťahu k správaniu sa páchatel'a malo dlhodobý opakovaný priebeh, vysokú intenzitu, ktorá mala za následok, že menovaná poškodená má v súčasnosti diagnostikovanú vysokú mieru subjektívne vnímaného stresu, na škále od 1-10 v hodnote 10. Má prejavy úzkostno depresívnej povahy, má znížené vnímanie self konceptu vnímania vlastnej osoby. Má prejavy zníženého sebahodnotenia. Menovaná prežívala dlhodobé a longitudinálne psychické násilie, ktoré malo cyklický a periodický charakter, preto ho bola schopná ako neurostabilná osoba tolerovať tak dlhý čas, ako aj sa s ním vysporadúvať autogénne (vlastná autoregulácia organizmu, spôsob ochrany pred jeho poškodením).

Menovaná sa počas obdobia situácií domáceho násillia nebránila aktívne, verbálne prejavovala svoj nesúhlas so správaním páchatel'a, pričom jej verbálny prejav nebol akceptovaný zo strany páchatel'a. Za vyjadrenie vlastného názoru, či podmienok, ktoré menovaná poškodená vnímala a presadzovala svoj názor, bola sankcionovaná, dostávala tresty od manžela, napr.: blokovanie telefónu, vstupovanie do jej korešpondencie v počítači, vykonávanie všetkých domácich prác, obmedzovanie v styku s jej blízkymi a rodinou, so známymi, zakazoval jej používať ich spoločné motorové vozidlo, vyhrážal sa jej zabitím, vulgárne jej nadával. Menovaná poškodená v záujme zachovania pokoja v cnosti, v ktorej bolo aj ich mal. dieťa neoponovala a nebránila sa sankciám, ako ani správaniu sa páchatel'a voči jej osobe. Menovaná bola v danej sociálnej interakcii a sociálnom kontexte pasívny prijímateľ.

Menovaná poškodená hodnotí vzťah k páchatel'ovi ambivalentne, v klinickom interview až negatívne. Ich vzťahy v rodine hodnotí ako vysoko patologické, nevyrovnané, konfliktné a dlhodobo neriešené.

Dané konflikty boli už aj predmetom riešenia na úrovni psychologickej intervencie v rámci manželského poradenstva no bez výsledku v zmene správania sa páchatela voči jej osobe. Ich spolužitie uvádza ako pekné a pohodové v čase chodenia spolu, vzťahy sa vyostрили jej návrhom na riešenie vzťahu sobášom a k radikálnej zmene došlo po narodení dieťaťa, kedy došlo k výraznej zmene páchatela k nej, viď obsah výpovede, vyššie uvedený text.

Správanie sa páchatela voči mal. C.. Q.. B.. vníma poškodená ako hyperprotektívne, ochranárske nad rámec potrieb maloletého dieťaťa. Zo správania sa páchatela voči mal. má pocit, že páchatel dieťa pozoruje, izoluje, obmedzuje v kontakte s rovesníkmi, kontroluje jeho sociálne prostredie v MS a to neprímeraným spôsobom, dokonca určuje pravidlá správania sa dieťaťa aj v materskej škole.

Menovaná poškodená pociťovala komplexne správanie sa k jej osobe páchatelom ako stresujúce, vyvolávajúce obavy a v súčasnosti po dlhodobom nepriaznivom sociálnom tlaku na jej osobu páchatelom (sa to pretransformovalo do jej psychického komfortu v zmysle, že menovaná má vysoko nadpriemernú hodnotu v škále objektívne, ako aj subjektívne vnímaného stresu, diagnostikované depresívne a úzkostné tendencie. V súčasnosti má poškodená následky v psychickej oblasti života, ktorá má zásadný význam pre jej budúci spôsob života.

U menovanej poškodenej sú v súčasnosti diagnostikované dispozičné faktory konštruujúce syndrómy podstatné pre určenie poruchy v spektre afektívnych zmien na úrovni depresívne - úzkostného spektra - znaky týranej osoby. K posttraume ako k syndrómu - k poruche sa t. č. nie je možné vyjadriť, pretože menovaná nie je dlhodobo monitorovaná a záznam o jej psychickom stave máme primárny (prvotný).

Konanie páchatela v zásadnom spôsobe a v bežnom jej prejave ovplyvňovalo jej obvyklý spôsob života, pretože jej spôsob života bol po dobu min. dvoch rokov monitorovaný denne kamerami v ich vlastnom byte, menovaná bola podrobovaná denne príkazom a zákazom, pričom za nich dostávala sankcie. Menovaná poškodená sa nemohla samostatne rozhodovať, nemohla samostatne disponovať so spoločným majetkom, napr. autom, počítačom, účtom... Celkový spôsob spolužitia menovanej poškodenej s páchatelom bol neštandardný, obmedzujúci, spôsobujúci psychické príkorie.

Psychologickým vyšetrením mal. C. Q. B. bolo zistené, že ide o dieťa nadpriemerne inteligentné, osobnostne nezrelé, sociálne stigmatizované. Na vyšetrení bol primerane kontaktný, no bez emocionálneho prejavu a bez obvyklých reakcií v emocionálnej asociálnej oblasti pre dieťa v jeho vývinovom štádiu. Mal. cielene a jasne popísal domácu situáciu ako stav, že obaja rodičia sa medzi sebou hádajú, otec dáva mame tresty, lebo mama ho nepočúva. Popisuje to, ako doma všetko riadi a ovláda ocko, že sa robí iba to, čo povie ocko. Ocka musí každý doma počúvať, mamka aj on. Ocko riadi aj dedka a babku. Dieťa popisuje autentické reakcie, ako aj na ne reaguje. Otca vníma ako jedinú autoritu, ktorá všetko ovláda. Dieťa vie objektívne popísať prežitú udalosť.

Maloletý popisuje, že rodičia sa navzájom hádali, často, že ocko dával mame tresty, napr. že jej blokoval telefón aj počítač. K jeho osobe popisuje dobré správanie sa k nemu zo strany ocka aj mamky. Ocko sa s ním hrával, s legom, do ktorého strieľali s pištoľou, bojové hry aj na mobile, kreslil si, hral sa so stavebnicou, autíčkami. Ocko vždy všetko vybavil a mamka nie. Dieťa nepopisuje negatívne správanie sa voči jeho osobe ani zo strany otca, ani zo strany matky. Dieťa si uvedomovalo inakosť ich rodiny, resp. vnímanie rodiny a vnímanie 3 osôb ako matka, otec a on. Pri inštrukcii kresby rodiny nakreslil mal. C. bratrancev a seba, ako rodinu a k matke a otcovi sa vyjadril, že sú to rodičia a oboch nakreslil až následne po inštrukcii. Daný prejav maloletého C. je typický pre rodiny izolované, sociálne deprimované, odlišujúce sa v bazálnych jatrogénnych rodinných väzbách a vzťahoch.

Maloletý vnímal na základe popisu odlišnosti vo svojej primárnej rodine, čo aj vyjadril vo svojom prejave ako násilné prostredie a to výrokom: "že otec dával mame tresty, príkazy a otec doma všetko riadil, jeho musela počúvať mama aj on".

• súčasnosti sa je ešte obtiažne vyjadriť k tomu, aké stopy to na psychickom a fyzickom zdraví mal. zanechalo do budúcnosti. Na základe výpovede tr. uč. z MŠ je zrejmé, že dieťa sa svojím správaním už dlhodobo odlišuje od populácie v jeho referenčnej skupine.

Psychologickým vyšetrením obvineného Bc. Q. B. boli diagnostikované schopnosti a celkový intelekt t. č. situované do pásma priemeru. Všetky subtesty daného testovacieho materiálu na zistenie 10 poukazujú na priemernú mieru princípu porozumenia situácie, analógií vo vzťahoch, logický princíp,

ako aj analýzu a syntézu riešeného materiálu. Jeho pamäťové schopnosti zodpovedajú intelektu, vo fáze vštepovania použitého materiálu na úrovni priemeru, vo fáze vybavovania prijatého materiálu a schopnosti ho použiť je na úrovni priemernej, použiteľnej v trestnom konaní. Fáza znovuvybavenia a interpretácie je na úrovni opisnej informácie - konkrétnej, s reálnym kontextom v slede udalostí, tiež na úrovni priemeru, použiteľného v trestnom konaní s vysokou mierou pravdepodobnosti, že menovaný opisuje - reprodukuje tak, ako sa situácie v jeho živote odohrali z jeho uhla pohľadu. Jeho vyjadrovacie schopnosti sú rovnako priemerné, korešpondujú s jeho intelektom, vzdelaním asociálnym situovaním v rámci doterajšej socializácie. Osobnostne ide u obvineného Q. B. o neurostabilnú, vyváženú štruktúru.

Osobnosť je bez tendencie k sociálnej žiadúcnosti, bez tendencie javiť sa v lepšom svetle, jeho osobnosť je extrovertovaná s nízkym skóre vo faktore psychotizizmu. V oblasti afektívnej patológie zisťovanej Dotazníkom Afektivity nebola zistená patologická hodnota ani v jednej zmeranej diagnostikovaných škál. V štruktúre osobnosti menovaného Q. B. neboli diagnostikované patologické osobnostné dispozície.

Na základe cielenej psychodiagnostiky a znaleckého dokazovania neboli zistené u obvineného motivačné impulzy z pozadia, ktoré by v konaní obvineného mali zásadný vplyv na jeho konanie, jeho výpoveď, či celkový spôsob obvyklého reagovania na podnet v bežnom živote.

Poukazujúc však na tie skutočnosti, že o tom, že skutok je trestným činom a že sa stal tak, ako je to uvedené v obžalobnom návrhu a že ho spáchal obžalovaný Bc. Q. B. svedčia: znalecký posudok PhDr. Viery Truskovej (psychologické vyšetrenie poškodenej), z ktorého záverov vyplýva, že poškodená mala zadiagnostikovanú vysokú mieru subjektívne vnímaného stresu, na škále od 1- 10 v hodnote 10. Mala prejavy úzkostno-depresívnej povahy a prejavy zníženého sebahodnotenia. Boli u nej zadiagnostikované dispozičné faktory konštruujúce syndrómy podstatné pre určenie poruchy v spektre afektívnych zmien na úrovni depresívno-úzkostného spektra - znaky týranej osoby, teda u nej boli preukázané symptómy týranej osoby najmä tým, že bola zmenená jej afektívna štruktúra a priamym spôsobovateľom tejto zmeny bol silný sociálny tlak a vplyv priamo obžalovaného.

Ďalej o tom svedčia aj výpovede svedkov Q. W., D.O. W. a MUDr. Dominiky Jakubovej, ktorí dopodrobna popisali, ako sa obžalovaný s nimi odmietal kontaktovať, ak ku nim poškodená prišla na návštevu, nemohla ostať dlho, nemohla ani prísť hocikedy, musela si pýtať dovoľenie. Vedeli o tom, že poškodená mala z obžalovaného strach, vedeli od poškodenej aj to, že ju fyzicky napadol a že sa jej vyhrážal smrťou. Podľa nich išlo o psychické ponižovanie, psychoteror, obmedzovanie, ktoré sa neustále stupňovalo. Dostávala od obžalovaného tresty, ak urobila niečo, čo nemala.

Svedkyne z MŠ na ulici Alejovej č. 2 v Košiciach, ktorú navštevoval mal. C., V. T. (učiteľka) a W. V. (riaditeľka) popisali, že poškodená im pripadala ako nesvojprávna, pôsobila ako psychicky ubitá, pričom obžalovaný mal prejav ako manipulátor. Na poškodenej bolo vidieť, že má z neho strach. Obžalovaný neustále vyvolával konflikty kvôli mal. C., bol na neho chorobne naviazaný.

S poukazom na vyššie uvedené má za to, že súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, na podklade ktorých rozhodol a oslobodil obžalovaného Bc. Q. B. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II podľa § 285 písm. b) Tr. por.

Z toho dôvodu navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil Okresnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade odvolania prokurátora krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Krajský súd v Košiciach už raz v danej veci rozhodoval, keď na podklade odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a uznesením sp. zn. 6To 13/2020 zo dňa 11.06.2020 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V citovanom uznesení krajský súd poukázal na protichodné znalecké zistenia znalkyne PhDr. Truskovej, vyvolávajúce určité nejasnosti, ktoré neboli

odstránené ani jej výsluchom na hlavnom pojednávaní a tiež určité okolnosti nasvedčujúce agresívnemu správaniu obžalovaného voči poškodenej, ktorým nebola venovaná dostatočná pozornosť pri hodnotení skutkového stavu, v dôsledku čoho dospel odvolací súd k záveru, že v konaní neboli posúdené všetky skutkové okolnosti významné pre rozhodnutie o vine obžalovaného. Na základe uvedeného odvolací súd zrušil predchádzajúci oslobodzujúci rozsudok a vrátil vec okresnému súdu s tým, že vo veci je potrebné nanovo vykonať znalecké dokazovanie a citlivo vyhodnotiť všetky detaily daného skutkového stavu.

Po vrátení veci okresný súd sa dôsledne riadil právnym názorom odvolacieho súdu, keď pribral do konania znalkyňu Mgr. Lipanovú, ktorej uložil vypracovať nový znalecký posudok zameraný na otázky psychologického vyšetrenia poškodených osôb, ako aj obžalovaného. V rámci tohto nového znaleckého dokazovania sa súd zameril na veľmi podrobné a vyčerpávajúce preskúmanie predmetu dokazovania, pričom súčasne poskytol široký priestor na polozenie otázok znalkyni aj jednotlivým procesným stranám, na ktoré znalkyňa odpovedala už v rámci vypracovania svojho znaleckého posudku. Výsledkom tohto postupu bol obsahovo rozsiahly znalecký posudok, ktorý dôsledne a veľmi podrobne zodpovedal všetky položené otázky. V rámci tohto znaleckého dokazovania boli posúdené a vyhodnotené aj všetky tie skutočnosti, na ktoré poukázal odvolací súd v zrušujúcom uznesení. Vypracovaný znalecký posudok bol zákonným spôsobom vykonaný na hlavnom pojednávaní a tvoril dôkazný podklad pre vlastné rozhodnutie súdu. Na základe takto doplneného dokazovania okresný súd opätovne vyhodnotil celé vykonané dokazovanie a dospel k záveru, že nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností zistené, že by konanie obžalovaného naplnilo znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a preto obžalovaného v zmysle § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Postup okresného súdu po vrátení veci na doplnenie dokazovania hodnotí odvolací súd ako zákonný, vecne a cieľavedomo zameraný na odstránenie vytýkaných nedostatkov. Predložený znalecký posudok nebol spochybnený po odbornej stránke žiadnou procesnou stranou a napokon ani odvolací súd nezistil žiadne pochybnosti vo vzťahu k znaleckým zisteniam a záverom znalkyne Mgr. Lipanovej.

Pri hodnotení vykonaných dôkazov sa okresný súd veľmi podrobne a vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými výhradami odvolacieho súdu a na základe svojich vlastných úvah a v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, podľa vlastného vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, kto jednotlivé dôkazy obstaral, dospel k odôvodneným a presvedčivým záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v konkrétnostiach na ne odkazuje.

Spôsobu, akým okresný súd posúdil dôkazný stav, nie je možné vytknúť žiadne vecné, logické alebo právne nesprávnosti, v dôsledku čoho sila argumentácie presvedčila odvolací súd do tej miery, že sa plne stotožnil s rozhodnutím okresného súdu.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora, odvolací súd ich preskúmal a dospel k záveru, že nie sú opodstatnené. Prokurátor v odôvodnení svojho odvolania prakticky argumentuje znaleckými zisteniami PhDr. Truskovej, keď cituje celé state z jej znaleckého posudky, ktorý odvolací súd už v predchádzajúcom odvolacom konaní vyhodnotil ako nedostatočne presvedčivý, pričom prokurátor vyberá z neho len tie časti znaleckých konštatácií, ktoré svedčia v neprospech obžalovaného a ostatné znalecké závery ponecháva nepovšimnuté. Teda nevníma dané znalecké dokazovanie komplexne a v celej jeho šírke. Navyše tým, že znalecký posudok PhDr. Truskovej vyhodnotil odvolací súd ako nedostatočne presvedčivý, logicky ani odvolanie prokurátora, založené na tomto znaleckom posudku, nemôže spochybniť správnosť napadnutého rozsudku, ktorý vychádza z už nového znaleckého skúmania, ktorým na pokyn odvolacieho súdu, bolo doplnené vykonané dokazovanie a ktoré nebolo spochybnené ani po odbornej ani vecnej stránke žiadnou procesnou stranou a ani súd nezistil žiadne nedostatky tohto doplneného znaleckého dokazovania. Nové znalecké dokazovanie tak vytvorilo dostatočne presvedčivý dôkazný podklad pre vlastné rozhodnutie okresného súdu, ktorý si ho v celom rozsahu aj osvojil a oprel o neho svoje rozhodnutie. S uvedeným postupom sa odvolací stotožnil a považuje za zákonný a správny. Z tohto dôvodu odvolanie prokurátora nemohlo presvedčiť odvolací súd a spochybniť správnosť úvah a záverov súdu prvého stupňa.

Podľa názoru prokurátora vinu obžalovaného preukazujú aj výpovede svedkov Q. W., D. W. a MUDr. Dominiky Jakubovej, ktorí dopodrobna popísali, ako sa obžalovaný s nimi odmietal kontaktovať, ak ku nim poškodená prišla na návštevu, nemohla ostať dlho, nemohla ani prísť hocikeď, musela si

pýtať dovoľenie. Vedeli o tom, že poškodená mala z obžalovaného strach, vedeli od poškodenej aj to, že ju fyzicky napadol a že sa jej vyhrážal smrťou. Na výpovede menovaných svedkov okresný súd pri svojom rozhodovaní prihliadal, pričom je potrebné súhlasiť s hodnotením prvostupňového súdu v tom, že ani jeden z vypočutých svedkov nepopisoval také správanie zo strany obžalovaného voči poškodeným, ktoré by po právnej stránke mohlo byť vnímané ako týranie. Skutočnosti, o ktorých vypovedali svedkovia a na ktoré poukázal aj prokurátor vo svojom odvolaní, možno celkom dôvodne hodnotiť ako prejav disharmonického spolužitia dvoch nezrelých osobností, každého so svojou osobitou povahovou výbavou.

Správne vyhodnotil okresný súd aj výpovede svedkýň T. a V., keďže ani z výpovedi týchto svedkýň nevyplývajú skutočnosti, ktoré by bolo možné hodnotiť ako prejav tyranizujúceho správania sa obžalovaného. Pokiaľ svedkyňa V. vnímala obžalovaného ako manipulátora, treba zároveň uviesť, že svedkyňa nebola v domácom prostredí obžalovaného, o spolužití obžalovaného s poškodenou nemala žiadne informácie a napokon svedkyňa nemá ani žiadne pedagogické či psychologické vzdelanie, teda v jej prípade ide len o jej subjektívny laický úsudok, ktorý vo vzťahu k ďalším vykonaným dôkazom, svedčiacim v prospech obžalovaného, nemôže zakladať vinu jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia komplexne posúdil všetky relevantné skutočnosti, pričom aj podľa názoru odvolacieho súdu najväčšie pochybnosti o vine obžalovaného vyvoláva zistenie, že obžalovaný nevykazuje znaky agresora resp. osoby, ktorá má potenciál hrubo nerešpektovať hranice a potreby iného, alebo vedome spôsobovať utrpenie, nemá sklony k agresívnemu správaniu, v teste agresivity dosiahol veľmi nízke hodnoty. Stále má veľmi pozitívny vzťah k maloletému synovi. Na druhej strane poškodená má snahu o dominanciu vo vzťahoch, v čase vyšetrenia nevykazovala znaky týranej osoby a navyše ani jej osobnostná štruktúra týranie a polohu týranej osoby vo vzťahu skôr vylučuje. Správanie poškodenej voči obžalovanému vykazuje známky disharmonickej rodiny s vysokou mierou pasívnej agresivity, hádok a napätia. Výsledky nového znaleckého skúmania takisto vyvrátili týranie maloletého poškodeného zo strany obžalovaného. Navyše maloletý pred znalkyňou uviedol, že na vlastné oči nikdy nevidel bitku medzi rodičmi, ale len z toho že matka plakala usúdil, že ju otec zbil. Týmto sa vysvetlila aj posledná pochybnosť, ktorú pôvodne vnímal odvolací súd a ktorú považoval za potrebnú preveriť a venovať jej pozornosť v rámci dokazovania. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že po vykonaní rozsiahleho dokazovania boli odstránené všetky pochybnosti o správnosti zistenia skutkového stavu veci, pričom okresný súd dospel k správneému záveru, že skutočne nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané naplnenie skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., čím je daný dôvod oslobodenia obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora v zmysle § 285 písm. b) Tr. por. V danej súvislosti považuje odvolací súd za potrebné poukázať na veľmi správny výklad znakov skutkovej podstaty daného trestného činu súdom prvého stupňa, obzvlášť pokiaľ ide o pojem „týranie“ na str. 26 napadnutého rozsudku. Teda účelom danej skutkovej podstaty je postihovať také konania, ktoré sa vyznačujú vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti spôsobujúce ťažké príkorie inej osobe a nie trestne sankcionovať osoby za to, že nevytvorili harmonické manželstvo a neboli dobrými manželmi.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.